

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 90. Surgite. v. 46.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

sicut pro me ita pro omnibus, Regibus, principibus Christianis, & superioribus quibuscunque, imprimis Ecclesiasticis, sacerdotibus, Prælati & Clericis, ut digneris eos ita excitare, ut nunquam patiantur, ita se somno obtui in tempore orationis, ut tui obliviscantur, sed semper vigilent cunctis in operibus mandatorum tuorum, ad proximi salutem, & laudem, & gloriam tui majorem.

§. 89. Et ait illis: *Quid dormitis? v. 46.*

O Admirabilis hic Christi mansuetudo, verè Christus Rex est similis Regi Apum, sine aculeo, verè Agnus, verè mitis & humilis corde: Ecce enim quam blande castigat discipulos dormientes & præmonitos, ne dormirent, sed te cum orarent & expectarent vigilantes Adventum proditoris. Nam reversus ab oratione, dicit tantum ad eos, quid dormitis? Ego hic somni nomine omnem voluptatem Corporis possum intelligere, quæ ad mollem enim somno sternitur Corpus, anima sopitur, usus rationis supprimitur, ita & illecebræ voluptatum eadem nobis damna inferunt, & tanto maiora, quanto peior est animæ mors æterna, quam brevis imago mortis Corporeæ. Quare hortatur Apostolus, *Nos de somno surgere, & sicut in die honestè ambulare, non in comessationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus & impudicitia torpere.* Medium autem ad temperantiam proposuit orationem. Unde & aptè dixit quod sequitur; *Surgite, orate, ne intretis in tentationem,* quippe cum nemo possit esse continens, nisi Deus det, & cum animus voluptatis cupidibus, non aliter & melius possit à noxia voluptate avocari, quam si alia nobilior voluptas ei proponatur, & caro infirma tum robur acquirat, cum spiritus ratione roboretur, bene, imo optimè, id per resurrectionem ad nobiliora exercitia & orationem confici censemus.

Domine Deus meus, scio diabolus circuire & quærere, ut me devorare possit, capere, decipere; quid imbecillis homuncio faciam? nisi tu auxilio tuo mihi succurreris & excitaveris dormitantem! Videor namque semper dormire in omnibus actionibus meis: Tu igitur adjutor esto, Tu auxilium; Tu robur, antequam incautus capiar ab eo, antequam liger vinculis peccatorum; antequam me penitus abducat, ut sopitus abnegem Te, prodam Te, peccata peccatis addendo, sed semper tecum vigilans superem me, amem te, sequar te, sine ulla mentis vel corporis contradictione.

§. 90. *Surgite. v. 46.*

Cum discipulis pergentibus nihilominus dormire modico tempore adstitisset, Dominus, quasi pastor excubans super gregem suum, adverte-

retque

terque jam adesse milites Iudæ, ait & inclamat contentiore sono quasi terrens, *Surgue*: State viri fortes & succincti, armati, parati, in prælium, i. e. adventantium hostium insidiis subvertamini, & succumbatis. En locus insidiarum plenus, hic campus exercendæ virtutis, non tempus hic dormiendi, sed vigilandi, non jacendi, sed standi, non oriandi, sed dimicandi.

Domine dixisti, nemo coronabitur, nisi qui legitimè certaverit, imiter ergo te, & cursu contendente, & in palæstra horti colluctantem, & in agone decertantem ut strenus pugil, ipse habeam animæ oculum nusquam evariantem, sed attentum ac pervigilem, nimirum ut animo sim, non supino, non concidente, sed erecto, non dormituriante. Sed pervigili ac sobrio, quique multa cum vigilantia præsens sit, & noverit, sibi præesse.

§. 91. *Orate, ne intretis in tentationem. v. 46.*

Sed quomodo pugnandum & standum? devotis verbis cordis & oris, orate, non verbis tantum preces effundentes, sed mecum actiones conjungentes, ut vita vestra non sit aliud quam continua quædam oratio; Sic non intrabitis in tentationem per passum peccati, de cogitatione in delectationem, de delectatione consensum, de consensu in opus: *Stare* ergo eos jubet & *orare*, ne scilicet vigilantes sint in otio, quod est pulvinar diaboli & non oriando solide tamen occupentur in rebus quæ sunt ad Deum.

O bone Iesu si adeo fragiles erant discipuli à te instructi & moniti, & tam vicini corporaliter! Quid de me præsumam? Tu scis infirmitatem meam: da ut & ego agnoscam, & humiliter de viribus meis diffidens in tua firmitate confidam; occasionem male agendi divitem, & jugiter ad orationem tuo exemplo recurrant.

§. 92. *Adhuc eo loquente, Ecce turba, & qui vocabatur Iudas. v. 47.*

Vides jam quare mandaverit discipulis dormientibus, ut surgerent & excubarent, ac si diceret; *prospicite si ne appropinquantem discipulum cum ingenti satellitio, ut me tradat in manus peccatorum?* Hic observa Christiane, quomodo Christus ab Angelo nuper confortatus, non modo constantissime loquatur, sed & promptissimo animo stet, hostiles manus expectans. Tantum enim abest ut instar meticulosi hominis vel trepidaverit, vel aufugerit, ut etiam inimicis obviam processerit. Tantum animi robur ab oratione & Angelica consolatione